

14.82x12.23	2	עמוד 22	ישראל היום - כותרת	26/04/2011	27011671-5
פרופסור אוריאל רייכמן נשיא המרכז הבינתחומי - 84260					

אוריאל רייכמן

עם ונגד הרוח: לקראת ספטמבר

להיות מוצגת כהצעת הקורסט ומדינות ערב המתונות. הצעה כזו, שאמורה להיות מושתתת על גבולות '67 תוך חילופי שטחים, שמירת האינטרסים הביטחוניים של ישראל (פירו, שליטה באוויר וצה"ל נשאר ל-20 שנה על הירדן) וריבונות ישראלית (אפילו משותפת) בירושלים, היתה יכולה להתקבל על ידי הצדדים, הגם שלא היו מסכימים לה מראש. אינני בטוח שאופציה זו קיימת בלוח הזמנים הנוכחי. אולם לפני כינוס האו"ם ראוי לעשות מאמץ אחרון.

אם אין יכולת למנוע את החלטת האו"ם, עדיף להפיק ממנה את המירב. חשוב שתועלה באו"ם יוזמת אחת המדינות האירופיות (לא ישראל) שתחתור לצדק בין הצדדים. כתיב נאי להכרה בפלשתין תבוא הכרזה על סיום הסכסוך והכרה במדינת היהודים, כולל התייחסות לירושלים ולמקומות הקדושים, והכרה בריבונות ישראלית שם (אפילו משותפת בחלקה). ההכרה בפלשתין בגבולות '67 תכלול חילופי שטח. לפירוק חלק מההתנחלויות והסדר הביטחון יהיה צורך לקבוע לוחות זמנים.

בהחלטה כזו יש היגיון כי היא עשויה להתממש. החלטה חד-צדדית לטובת הפלשתנים תביא לעימות שידליק את האזור. התייצבות רוב המערב סביב פשרה תיתן לגיטימציה לישראל, גם אם בסוף תתקבל החלטה האחרת בעצרת.

מצער שהחלטות על גורל השטחים נשמטות מידינו, אך נותרו מרווחי זמן ותוכן לא גדולים לקבלת החלטות קשות. ישראל זקוקה לשיט מעולה שיוביל, עם ונגד הרוח, מעבר למשברים ולהבטחת המשך המסע הלאומי.

שייטי מפרשיות מנוסים יודעים לנצל רוח נגדית לקדם את הספינה מול הרוח. אם לא ניתן למנוע את ההכרזה כמדינה הפלשתינית על ידי האו"ם, יש לנצל את המעמד להחלטה שתשרת את ישראל.

ההחלטה צפורה להתקבל ברוב (כנראה 130 מדינות), ולפיה המדינה הפלשתינית תיכון בגבולות '67. יש הממעיטים בחשיבות המהלך. לתפיסתם זו החלטה הצהרתית בלבד. אני סבור אחרת. סרבנות ישראל תיתפס כזלזול בציווי קהילת העמים. בהשפעת העוצמה המוסלמית יהיו גופים ומדינות שיטילו עלינו סנקציות כלכליות ותרבותיות. פעולות איבה נגרנו לא ייחשבו כטרור ויזכו בלגיטימיות של מאבק לחירות. ככל שנתעקש, כך יתרחב המעגל נגד הקיום של מדינת היהודים. כל הסכמה ישראלית או מחוזה חלקית לא יספיקו.

מנגה, כניעה להחלטת האו"ם לא אפשרית שכן פירושה סיכון ביטחוני והתנתקות מלאה מירושלים. ההתעוררות המוסלמית הפונרמנטליסטית באזור, קריסת מצרים של מובא-רק והגישה האיראנית, ולפיה הרס ישראל הוא תנאי לביאת המהדי - כל אלה עלולות להחריף את העימותים. הסימפתיה האירופית תימוג בים האינטרסים וההידרדרות עלולה לסכן את המדינה. בנסיבות כאלה עלולה לקום אופוזיציה רחבה מבית, ועימה גילויי סרבנות, זאת דווקא כשישראל תהיה חייבת באחרות.

משעלה נושא החלטת האו"ם נגוזה גם התקווה הקלושה להסכם שיושג במו"מ בין הממשלה לרשות. עד כה האמנתי שהסכמה סמויה של ישראל והרשות עם ארה"ב היתה יכולה